

ד"ר והתעלומה

לדעת, יש קשר בין היעלמה של דקר לבין היעלמה של הצוללת הצרפתית מינרב. השערתי: שהרוסים פיתחו צוללת בעלת מערכת אלקטרונית, המסוגלת לנטרל צוללת החודרת לתחום מסויים, מבחינות קליטת השידורים, שידורם ואיתורם של הצוללת.

אהור אבני, פתח תקווה

הפסיקו למחוח, עם גלי-השמועות סביב הדקרו (העולם הזה 1587). קשה להאמין שהרוסים טיבעו בטעות צוללת צרפתית, שהיתה כשטה אחר לגמרי, או שהיו מסוגלים להשתלט על ספינה בשיטות גיימס בונד.

גיד דגני, גבעתיים

העולם הזה אינו מאמין, כמובן, לסיפורי-הבדיה. הוא רק סיפר עליהם -- כדוגמה של היסטריה שפשתה בקרב חלק מן הציבור.

אני בטוח כי דולפין היא דקרו ודקר לעולם לא נעלמה, לא נותק הקשר עימה, כי היא בכלל לא נבראה.

יגור: הרי העתונאי עירן שורר נסע ב"דקר עד גיברלטר. שם חיכה שורר לכתב אחר, שמשום מה לא הגיע. פונה אני לשכל האנושי: עיתונאי מקבל כזה סקופ, ויורד מן הצוללת?

הוכחה שנייה: ביום בו היתה צריכה להגיע דקר, התקיימה בבסיס אסיפה בהש"ת תחפות בני-המשפחה, הורים, אחיות, ומפקדי חיל-הים. זה היה ב-30 בינואר, ב-31 ניכנסה לנמל הצוללת דולפין. והנה הפתעה: רק ההורים וכל ההורים -- כולל הורי דקר באו לקבל אותה.

ועוד הוכחה: כשהיתה מגיעה, בעבר, צוללת חדשה, היו מפרסמים את שמותיהם ותמונותיהם של אנשי-הצוות. לא הפעם. ועוד: כשגילו על בוא דולפין, אמרו ש"רכישתה היתה אחד הסודות הכמוסים ביותר של המדינה. כמה נפשן? אם זה היה בגור סוד -- איך נערכה העברת-ההגל לאור היום?

בריטניה פנתה לבריית-המועצות. ענו ש"דורשים פנייה רשמית. נדבר כמו גברים: אם אנגליה וישראל היו באמת מעוניינות ש"בריית-המועצות תשתתף -- היו פונות בצור רה רשמית.

לכן לא הפליגה דולפין מעולם אחרי דקר. זהו שקר גדול. אין שום הוכחה לכך. דקר לא טבעה, היא בישראל. דולפין היא דקר.

אהר מן העם, ירושלים

מה פלא שלא מצאו את דקר ומינרב? עומקו של הים -- בלתי-משוער. במקומו העמוק ביותר, האוקיינוס השקט, הוא מגיע ל-11 קילומטר עומק, ובים התיכון הרדוד יחסית -- לקילומטרים אחדים.

ההר הגבוה בעולם, ברשרת-הרי ה"אברסט", מגיע רק לפחות מתישעה קילומטר. אין תימה, איפוא, שלא מצאו צוללות קטנות במצולות שכאלו?

עמרים גאון, תל-אביב

מתחת לעומק מסויים נמנעת הצוללת, מתפרקת, ואז מוכרחים חלקים ממנה לצוף על פני המים.

הקפטן שי, "דקר"

תודה על התיאור המופלא (העולם הזה 1586) של איש מופלא: יעקב רענן, קפטן של דקר.

תקווה שידה (שרעבי), חיפה

כששמעתי לראשונה את שמו של רס"ן יעקב רענן, לא אמר לי שם זה מאומה. רק אחרי שראיתי תמונתו מעל דפי העולם הזה הבינתי שהמדובר ביעקב פ"ריש או, כפי שקראנו לו, "באמיס", שעה שישבנו יחד על סף סל הלימודים בבית-הספר התיכון בחולון.

שידה

בהפסקות, וגם בכיתה, בין בדיחה לבדיחה, נהג לצייר ספינות-מיסרשים ענקיות וכל מיני אוניות. נוסף לכל, עסק גם בציור קאריקטורות.

אגב, אמרים שהוא היה ידו של הספל יגאל תומרקין.

ד"ר מ. עופר, חולון

פזרה חן-חן לח"כ אורי אבנרי על המאמר הקולע והיפה כליכר, הון בפולה ז"ל (העולם הזה 1587).

משה הרינגעש, ירושלים

הרינגעש

החדירה הסובייטית

סוף-סוף הגיע לידיעת הקוראים ה"אינסלינגטנים והעמ"מיים כאחד, כהגדרת שלום כהן, דו"ח מיוחד (העולם הזה 1586) המספק לי ראשונה שפע של נתונים על הסכנה ה"סובייטית".

יש לקוות שמשה דיין, שנחונים אלה חסרו לו כנראה עד כה, יקרא את הדו"ח, הכתוב בצורה מעמיקה אך שאינה דורשת מאמץ -- ויאורו עיניו.

אינג' אהרון מוכנר, רחובות

איום עץ אלמנה? אני אם לעשרה ילדים. שניים בשרות סדר. ברצוני לשאול פה את שרה-המסורה באינו זכות מאיים מפקד משטרת אשקלון בשפיכות דמים וברצח של אשה, אם לילדים, כא סר אני מגינה על כבודו של בעלי המת, המונח לפני?

שמואל, בעלי, נפטר לפתע והמשטרה לקחה אותו. כאשר נודע לי בעקיפין שנלקח לבית-החולים אשקלון, מיהרתי לשם לראותו, מאחר ונאמר לי כי הרגיש רק ברע, ולא נפטר. בבואי, לא נתנה לי המשטרה להתיקרב אליו, ודחפוני לתוך גיידת. מפקד המשטרה איים עלי באקדוחו. האם בצורה כה מבישה צריכה אני לזכות לפרידת-נצח מבעלי?

סלמה עזר, מושב חלץ

שנ"ם ונמל חיפה נשאלה השאלה -- "מדוע אין שנ"ם יכול להיות קבלן בנמל חיפה? הרי גם בנמל רוטרדם יש קבלני-כושנה?"

הוא אמר לנו שעדינו להתייעץ עם ועד-העובדים לפני שנפריג!"

ובכן, שנ"ם היא חברה מונופוליסטית, העושה בנמל חיפה כאוות נפשה וכרצון חושי-סתאן. ברוטרדם, לעומת זאת, יש יותר מ-30 קבלנים, העוסקים במיטען כללי והמתחרים ביניהם. מתמחים במיטען ספציפי ומנסים למשוך לקוחות על-ידי הנחות.

ברוך גזעדי, רוטרדם

הוויכוח על השתלטות שנ"ם על הנמל החיפאי הזכיר לי קאריקטורה מעיתון אמריקאי שהועתקה בעיתון פנימי בנמל חיפה.

בתיה לזרסכרגר, ירושלים

ראה קאריקטורה.

השמתים המוחזקים

דו"ח לבותר 90 (העולם הזה 1587) נאמר כי "רק 15 ח"כים מתעניינים בהפצת תל-אביב".

יש להניח שח"כ אבנרי מתעניין בנקודת-תורפה זו. אם כי עליו לדעת שביצוע מיתקפה אווירית מצרית תלוי בכך שהמצרים יחזיקו במרחב האווירי של סיני.

מלבד זאת, סיני הוא שטח גורלי למדינה מבחינה כלכלית, ולא קיימת בו בעייה דמוגרפית.

מה עמדת העולם הזה?

עזי שטראוס, חיפה הפצת תל-אביב מכילים חדישים

ברכות ל סרטי "נח" על הפיכת קולנוע "מקסים" בתל-אביב

ART CINEMA קולנוע אמנותי ראשון בישראל

אשה בחולות

זהו סרט יפהפה. קשה וחשוב. האומר לנו הרבה מאוד על עצמנו. אי אפשר לשכוח את השחקנים. הם מחוללים כאן נסים בשני תפקידים קשים מאוד: איגי אוקאדה. שהיה סמל בהירושימה אהובתי של אלן ראוא. כאן הוא בשך רדם חי ומשתנה מבחינה רוחנית. עד שבחלק האחרון משתנה אפילו חיצוניתו. לעומת זאת ושארית קוקו קישירה אותה אשה. עולמה לא השתנה. היא איוה מבינה את הנבר. אם כי היא רוצה בו.

ד"כר - זאב רבינוף

יש להקדים ולהניד למי שמחעצל לקרוא ביקורות. שזוהו סרט כביר. צריך לראות אותו. ומחר. לפני שיירד סן הבד. "העולם הזה" - נורית גרץ

הסרטים הבאים:

לחיות את חיי יצירתו של גודאר עם אנה קרינה "הכרוב המר" עם אירין פאפאס "אלה חייך" הסרט השוויי עטור הפרסים

אשה בחולות: הוא סרט בעל איכות פלאסטית נדירה. המוכיח פעם נוספת - למי שעדיין זקוק להוכחות מעין אלה - כי קולנוע מעולה אינו בהכרח נחות מספרות או מדרמה מעולות. הייתי רוצה שהתורים הארוכים אשר יזרנו בקופות קולנוע 'מקסים' יאשרו. כי אכן ראוי הקהל בארץ שיהיה לו בית קולנוע המציג את מיטב יצירות האמנות השביעית. מאחר שמרבית יצירות אלה גוזה עדיין במחסי המפיצים יחטבו צופי סרט זה בהענותם את גורלם של הסרטים הבאים (ביניהם ילחיות את חייה ל'גודאר) אותם שתכונת ההנהלה החדשה של קולנוע מקסים להציג. ובינתיים אל יחמיץ שום צופה את 'אשה בחולות'.

משה נתן - "במחנה"

אשה בחולות: סרט נדיר. אמיתי ומעמיק. ראוי לציון מיוחד משחקם של איגי אוקדה. (הנבר היפאני ב' הירושימה אהובתי) ובמיוחד משחקה של האשה. של קוקו קישירה. סרט המיועד לאלה. המבקשים בסרטי הקולנוע יותר מאשר שכונע כי עולמנו הטוב שבכל העולמות.

יוסף שריק - "הארץ"

הגיבור האמיתי של הסרט הוא החול המתיק. שבוכוחו עתה. חש בכל מקום וממש מכביד על הנושמה. הבמאי עשה עבודה מצויינת. "לאשה" - שלמה שמגר